

EL PERÍODE 1985-1999

JOAN VILLARROYA I FONT

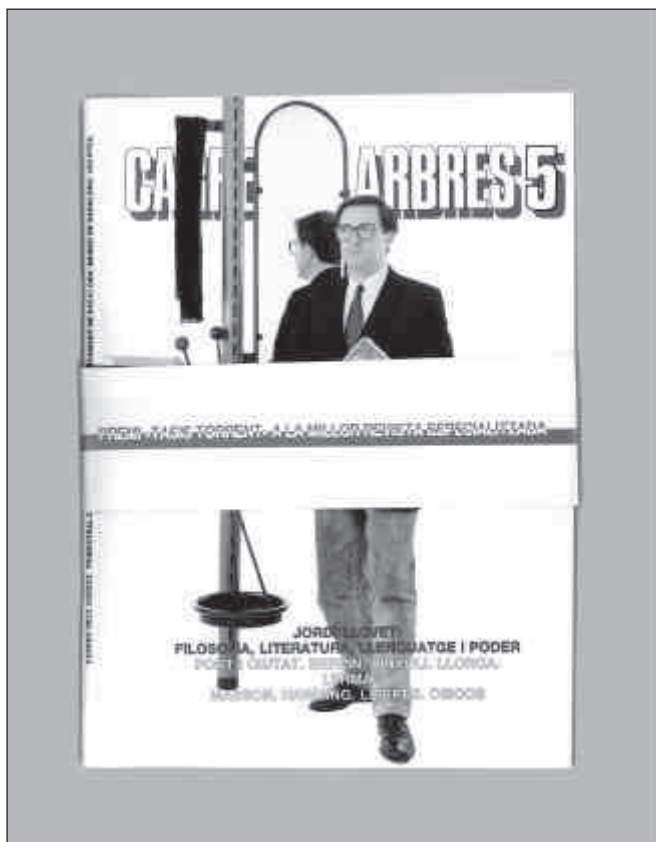
Si hem de remarcar alguns dels aspectes de la història del Museu entre els anys 1985 i 1999, el que primer assenyalaria és l'esforç que es va fer cap a la meitat dels anys vuitanta per dotar el Museu de professionals que portessin a terme la tasca encomanada als tres departaments, Arqueologia, Difusió i Història, aquest darrer amb l'Arxiu Històric de la Ciutat de Badalona, en què estava dividit el Museu. En pocs anys cadascun d'aquests departaments fou dotat amb dos tècnics.

Un altre aspecte que cal assenyalar és l'evolució que durant aquests anys han sofert els espais visitables dins de l'edifici del Museu. Aquests espais són les Termes, la joia de la corona, i el vestíbul. Les Termes patiren una reforma molt notable l'any 1985, que millorà el circuit i, sobretot, facilità una millor conservació. Aquesta reforma es va fer en el marc de l'homenatge a Josep Maria Cuyàs, descobridor de les Termes i primer director del Museu i del Primer Col·loqui Internacional d'Arqueologia, que tenia el tema del vi a l'antiguitat com a motiu d'estudi.

II Col·loqui d'Arqueologia celebrat al Museu entre el 6 i 9 de maig de 1998. La Dra. M. José Pena durant la seva ponència. Fotògraf: Albert Cartagena. Museu de Badalona. Arxiu d'Imatges. Col·lecció Museu de Badalona

El vestíbul, lloc on s'exposaven les peces més importants del patrimoni arqueològic, fou remodelat dues vegades en aquest període. La primera, l'any 1991, amb motiu dels 25 anys de la inauguració de l'edifici del Museu. I la segona, l'any 1999,

Portada de la revista Carrer dels Arbres, número 5 de 1980. En aquest any la publicació guanyà el premi Tasis a la millor revista especialitzada

quan l'edifici patí una reforma de dalt a baix, que en canvià totalment la fisonomia, en millorà els serveis i la seguretat i racionalitzà molts aspectes del seu funcionament. Precisament, una de les millores substancials fou el remodelatge de l'exposició permanent del vestíbul. Amb un discurs molt coherent i didàctic, els badalonins podem gaudir de les peces més emblemàtiques del nostre passat, com la Venus de Badalona i el Vas de les Naus.

El Museu, des de la seva inauguració, ha tingut una revista de caire cultural que, en diverses etapes, ha arribat fins al dia d'avui. Durant els anys 1986 i 1988, la revista *Carrer dels Arbres* patí un canvi remarcable i s'obrí a temes no exclusivament locals. La revista va rebre el premi Tasis Torrent a la millor revista especialitzada per part de la Diputació de Barcelona. Amb tot, aquest model de revista fou motiu de fortes controvèrsies i fou abandonat definitivament l'any 1990. Aleshores s'optà per una revista anuari, que va mantenir el mateix nom i va tractar exclusivament temes locals i d'un contingut bàsicament historicoarqueològic. Aquest model ha perdurat fins al dia d'avui.

A part de les publicacions periòdiques, el Museu va mantenir durant tots aquest anys una política de publicacions basada en la recopilació de les investigacions i els treballs fets sobre temes badalonins i que, en bona part, generava el mateix Museu. Entre les publicacions que cal destacar d'aquest anys hi ha aquestes: *El vi a l'antiguitat*, actes del I Col·loqui Internacional d'Arqueologia; *El vi a l'antiguitat*, actes del II Col·loqui Internacional d'Arqueologia; els dos volums de la *Història gràfica de Badalona*, de Núria Casals i Jordi Padró; *Els cementiris de Badalona*, de Jaume Passerell; Obra publi-

cada, de Margarida Abras; *Baetulo, arqueologia urbana*, 1975-1985, de Pepita Padrós; *Baetulo: les marques d'àmfores*, de Montserrat Comas; *La II República a Badalona 1931-1936: una població industrial* de Montserrat Carreras i Núria Vall, i la *Història de Badalona*, en què col·laboraren un grup d'historiadors badalonins. També, entre les publicacions, cal destacar la *Guia de Baetulo*, publicada l'any 1991, i el catàleg del fons d'art.

En el tema arqueològic, durant tots aquests anys s'ha dut a terme una tasca de salvaguarda i preservació de les restes arqueològiques, que, en molts casos, estaven amenaçades per construccions més modernes. Personalment penso que la tasca feta en aquest sentit pel departament d'Arqueologia ha estat modèlica, i gràcies a aquesta tasca la ciutat disposarà en el futur de nous espais visitables, com els del subsòl de l'edifici d'Hisenda i de l'Hospital Municipal.

Filera d'àmfores romanes trobades a l'excavació del centre productor d'àmfores de Can Peixau, 1996. Fotògraf: Pepita Padrós i Martí. Museu de Badalona. Arxiu d'imatges. Col·lecció Museu de Badalona

Indubtablement, arqueològicament el fet més important durant aquests anys ha estat la construcció de la plaça de Font i Cussó, que permetrà en un futur no gaire llunyà que els seus centenars de metres quadrats es comuniquin amb les Termes, la qual cosa originarà un dels espais arqueològics visitables més gran de Catalunya. Però aquest espai no és l'únic, per sort, que durant aquests anys s'ha recuperat. Només voldria recordar la casa romana del carrer de Lladó, que, sortosament amb els anys ja no és una sola casa salvada, sinó que en són dues.

El departament d'Història i l'Arxiu Històric també van anar evolucionant durant aquests anys. Alguns dels canvis obeeïren a la voluntat de millorar el servei al públic. Però les millores més importants han estat l'adquisició de nombrosos fons que han enriquit l'arxiu. Evidentment, el fons més important, tant

Exposició Badalona 1897. Cent anys de Ciutat, realitzada el 1997 amb motiu del centenari de l'atorgament del títol de ciutat a Badalona. Fotògraf: Albert Cartagena. Museu de Badalona. Arxiu d'imatges. Col·lecció Museu de Badalona

documental com fotogràfic, és el que l'any 1993 els hereus de Josep Maria Cuyàs i Tolosa cediren al Museu. També els familiars de Joaquim Font i Cussó cediren el seu fons l'any 1989. Altres fons són el de la Biblioteca i l'Hemeroteca de "La Caixa", cedits l'any 1994, la biblioteca de Pau Rodon i Amigó, cedida el 1990, el fons de la indústria Montalfita, cedit el mateix any i el d'Indústries del Tejido Cuyàs, SA, cedit el 1992.

Evidentment, les donacions tant de documents com de fotografies han estat molt nombroses i, en tot cas, el que em queda és donar les gràcies a totes aquelles persones que han tingut aquesta generositat amb el Museu.

És evident que durant tots aquests anys s'han celebrat infinitats d'actes, cursos, conferències i exposicions. De tots aquests esdeveniments me'n quedo un, l'exposició del centenari que se celebrà el 1997 amb la publicació del catàleg *Catalunya contemporània. Badalona cent anys de ciutat*. Aquesta exposició em recorda que durant els anys que vaig ser director tots plegats vam intentar optimitzar al màxim els recursos que es tenien per a cada activitat. Crec que aquesta exposició potser en fou l'exemple màxim.